

Decyzja

Prezydium

nr 112/11

ws.opinii o projekcie *założeń do projektu ustawy O przeciwdziałaniu uciążliwości
zapachowej* z dnia 25 marca 2011 r.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie ocenia przedstawiony projekt „Założeń do projektu ustawy *O przeciwdziałaniu uciążliwości zapachowej*”. Nasze zastrzeżenia budzą m.in.:

1. Ustawa regulować będzie kwestie, do których odnosi się m.in. art. 222 ust. 5. Ustawy z dn. 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz.U. 2008, nr 25, poz. 150, z późn. zm.), ustawa z dn. 10 lipca 2007 r. *O nawozach i nawożeniu* (Dz.U. 2007, nr 147, poz. 1033), art. 7 ustawy z dn. 7 lipca 1994 r. *Prawo budowlane* (Dz.U. 2006, nr 156, poz. 1118, z późn. zm.) oraz polska norma PN-EN 13725:2007. Niewłaściwe stosowanie obowiązującego prawa - co zauważa ustawodawca w pkt 4 „Założeń...” - uniemożliwia skuteczne rozwiązanie problemu. Receptą na złe stosowanie prawa nie jest jednak tworzenie kolejnych regulacji, lecz usprawnienie implementacji już funkcjonujących rozwiązań, m.in. norma PN-EN 13725:2007 nie jest właściwie wykorzystywana.
2. Wprowadzenie w życie proponowanej ustawy spowoduje, wg autora „Założeń...”, wzrost obciążenia budżetu państwa i budżetów samorządowych w wysokości ok. 20 mln/rok. Są to ogromne koszty, których można uniknąć stosując odpowiednio istniejące przepisy.
3. Stosowanie przepisów proponowanych w „Załozeniach...” spowoduje obciążenie dodatkowymi kosztami wielu branż generujących miejsca pracy. Lista wymieniona w pkt 5 „Założeń...” jest dalece niekompletna – nie wymienia m.in. wielu branż nie związanych z rolnictwem i przetwórstwem żywności. Przedsiębiorstwa działające na terenie kraju nie będą konkurencyjne z podmiotami działającymi za granicą, w tym w krajach UE – gdzie występuje brak odrębnych regulacji prawnych dotyczących uciążliwości zapachowej, gdyż ww. kwestie rozwiązywane są

w ramach stosowania przepisów związanych z projektowaniem i lokalizacją zakładów uciążliwych dla środowiska.

4. Metodą walki z uciążliwościami zapachowymi ostatecznie pozostaną kary (pkt 7.4 „Założeń...”), które mogą być wyjątkowo dotkliwe zwłaszcza dla mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw, doprowadzając je wręcz do upadku. W opracowaniu, lakonicznie i bez poparcia danymi z odpowiednich badań ekonomicznych, przedstawiono wątpliwe założenie, iż zwiększanie walorów rekreacyjnych wybranych regionów turystycznych zrekompensuje obciążenia finansowe gospodarki kraju wynikające z wprowadzenia dodatkowego, restrykcyjnego przepisu.

Reasumując, wprowadzanie dodatkowej regulacji prawnej - zamiast odpowiedniego wykorzystania zapisów funkcjonujących przepisów prawa - będzie kosztowne dla budżetu państwa (w tym. m.in. WIOŚ-ów) i budżetów samorządów, przede wszystkim zaś zmniejszy konkurencyjność polskiej gospodarki, przez co zagrozi utrzymaniu istniejących miejsc pracy i powstawaniu nowych. Istnieje również zagrożenie, iż w niedalekiej przyszłości ww. przepisy mogą być wykorzystywane do wstrzymywania budowy i rozbudowy zakładów pracy.

Gdańsk, 31 maja 2011 r.

Prezydium KK

NSZZ „Solidarność”

SEKRETARZ

KK NSZZ „Solidarność”

Ewa Zydorek
Ewa Zydorek